

Onze **Vogels**

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

nummer 7
juli 2012

■ Pyrrhura mutaties ■ Franciscanerwever

D

n

- 04 Pyrrhuramutaties **08** Balispreeuw **11** Column voorzitter
- 12** Volière van de maand **14** Nieuwe postuurrassen (deel 1)
- 17** Vogelkunde **18** Spits is de naam **20** Pheo barmsijs **23** Uitslag quiz
- 24** Column keurmeester **25** Koloniekweek met de franciscanerwever
- 28** Een hele eer **30** Vraag en aanbod **31** Bondsmededelingen
- 33** NBvV info **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: Nieuwe mutatiecombinaties van de *Agapornis lilianae*, gekweekt door Frans Mulder. Er is discussie over de juiste benaming maar de naam witkop wordt al wel gebruikt. Foto: Piet Onderdelinden

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van *Onze Vogels* bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden. Iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 35,- per jaar.

Abonnementenprijzen: Nederland € 25,-, België € 27,-, priority Europa € 60,-, Landen buiten Europa € 90,-. Verspreid lid buitenland: hovenvermelde bedragen met € 10,00 verhoogd. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
ABN AMRO bank: 46.59.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262
ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGR0001148324
Voor België: 000-0156074-01 T.A.S. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Albert Zomer (algemene kopij en interviews), Pitter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kallenburg (Meerkkanaries), Ger Essenberg (vruchten-, insecten- en nectareters), Piet Onderdelinden (eindredactie en kromstaars), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Tino Simons (eindredactie), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd), Klaas Stijder en Wil Groot (relatcorrectie).

Reductieadres: Bondsbureau NBvV, L.A.S. redactie *Onze Vogels*, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom. Voor 'Vraag en aanbod' advertenties wordt verwezen naar de des betreffende tarieven en voorwaarden elders in dit blad. De sluitingstermijn voor zakelijke advertenties is uiterlijk 6 weken voor verschijningsdatum.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kan geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Voorpagina: Aad Koeleman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Druk: Scheffelder Misset B.V., Doetinchem
 Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkensmaale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

Deze Turquoise
Pyrrhura molina laat
goed de groene was
zien die er nog over
de veren hangt en
aangeeft waarom de
blauwe molina geen
blauw mutant is.

Bij het merendeel van de liefhebbers zullen pyrrhura's geen onbekenden zijn. Sinds de jaren '90 zijn enkele soorten van deze levendige en actieve parkietengroep ingeburgerd geraakt, waarbij met name hun gedrag vele liefhebbers aantrekt. Daarnaast zijn er enkele soorten welke prachtig van kleur zijn en zijn ze in tegenstelling tot hun aratinga-neven een stuk minder luidruchtig.

Cinnamon mutant van de *Pyrrhura molinea*De Fallow mutatie bij de *Pyrrhura frontalis*, waarbij een groot deel van het eumeline is verdwenen uit de veren.

Mutaties bij

Pyrrhura's

Zo als het gaat met vogelsoorten die meer en meer voorkomen in de avicultuur zijn er ook bij de pyrrhura's diverse mutaties ontstaan. Iets wat hopelijk bij zal dragen aan hun populariteit. Nu zal dit artikel een overzicht proberen te geven van de mutaties die er op dit moment zijn (Indien er een mutatie is welke niet in het artikel behandeld wordt, horen we dit graag) en wat de achtergrond is van deze mutaties.

Pyrrhura molinea

De *pyrrhura molinea* of groenwangparkiet is een van de meest voorkomende pyrrhura-soorten in onze voliëres. Het is ook de soort waarbij de meeste mutaties voorkomen, namelijk vijf. Het was ook de pyrrhura-soort waarbij de eerste mutant werd waargenomen. Deze eerste mutanten waren drie gele vogels welke in 1900 werd waargenomen in het wild te midden van een groep groene *Pyrrhura molinea sordida*. Twee van deze vogels werden

geschoten en naar een museum gestuurd om beschreven te worden als een nieuwe soort, de *Pyrrhura hypoxantha*. Daarna zijn deze gele vogels niet meer waargenomen en bleef het vermoeden bij veel biologen dat de "hypoxantha" geen aparte soort was, maar een mutant van de *moleinea* welke in het wild was ontstaan. In de jaren '90 duikt deze mutant op bij liefhebbers in de Verenigde Staten. Daar wordt bevestigd dat het inderdaad een mutatie is van de *moleinea sordida*. >

Deze opaline *Pyrrhura molinea hypoxantha* laat de prachtige originele mutatie zien. Tegenwoordig zijn er al vele vogels waarbij het rood vele malen sterker aanwezig is.

- › Aangezien de naam *hypoxantha* eerder gegeven was dan de naam *sordida* verviel deze tweede en was de nieuwe naam voor deze ondersoort *Pyrrhura molinea hypoxantha*. *Hypoxantha* is dan ook niet de naam van een mutatie, maar de naam van een ondersoort van de groenwangparkiet. Helaas zien we nog veel kwekers die de gele mutant *hypoxantha* noemen.

Wat is dan de naam van deze gele vorm van deze soort? De mutatie vererft geslachtsgebonden. De mutant zorgt ervoor dat het zwart op de kop en het grijs op de keel opgebleekt worden. De poten worden vleeskleurig, de buik is voornamelijk geel en de rode buikvlek is kleiner geworden (N.B. Bij de oorspronkelijk mutant!). Ook is het dons van de mutant lichter dan het dons van de groene vogel. Dit geeft aan dat het hier gaat om een opaline mutatie. Selectiekweek heeft aangetoond dat het mogelijk is om *molinea*'s te kweken met een volledige rode buik en borst. Nu is het van belang dat behalve deze "roodbuiken" ook de oorspronkelijk mutant met zijn gele buik en kleine rode vlek behouden blijft.

Behalve deze mutant is er in 1992 in België een turquoise mutant ontstaan. Deze mutant laat zoals de foto's aantoon een *molinea* zien waarbij het groen door blauw is vervangen. Het groen in het gezicht en in de vleugelbocht hebben een meer zee-groene kleur gekregen. Verder is ook het rood in de staart verdwenen. Nu is door selectiekweek de hoeveelheid *psittacine* in de veer nog verder afgenomen waardoor we een vrijwel volledig blauwe vogel hebben verkregen. Dit is iets wat we ook zien bij de *Agapornis roseicollis* waar de blauwe mutatie nog niet voorkomt maar door selectiekweek van turquoise vogels er nu optisch blauwe vogels bestaan. Deze mutatie vererft autosomaal recessief.

Behalve de turquoise is er nog een autosomaal recessieve mutant bij de *Pyrrhura molinea*, namelijk een mutant welke ontstaan is bij de *Pyrrhura molinea* in België en niet zoals bij

Pyrrhura molinea hypoxantha "geelflank", welke het fenotype benadert van de vogel welke door Salvadori werd gevonden in 1900

de andere mutanten bij de *Pyrrhura molinea sordida*. Deze mutant lijkt qua uiterlijk op de opaline mutatie, maar wijkt behalve wat de vererving betreft op nog een aantal andere punten af van de bovengenoemde mutant. Op de eerste plaats blijven de poten zwart in plaats van vleeskleurig en is het geel op de flanken een stuk minder. Wat voor mutant dit is, zal nader onderzoek in de toekomst moeten uitwijzen.

Ook is er een cinnamon mutant bekend bij de *molinea*. De cinnamon is een mutant die we ook bij andere parkietensoorten regelmatig zien en die geslachtsgebonden recessief vererft. Dit zien we ook bij de *molinea* terug. Bij deze mutatie wordt er in plaats van zwart eumelanine, kaneelbruine eumelanine gevormd. Deze mutant is in de jaren '90 in de Verenigde Staten ontstaan en toont een lichtgekleurde *pyrrhura*, waarbij al het zwart in kaneelbruin is veranderd. Ook het groen is veranderd en is een stuk lichter van kleur. Jongen van deze mutant worden ook geboren met rode ogen welke later donkerder worden.

Ten slotte is er nog een misty mutant. Dit is een mutatie welke incompleet dominant vererft en waarbij er sprake is van een kleine afname van de hoeveelheid eumelanine in de veren. Dit geeft vogels die wat doffer lijken te zijn dan wildkleur vogels. Indien deze mutatie gecombineerd wordt met blauw zien dubbel-factorige vogels er grijsachtig uit.

Ten slotte zien we ook veel pine-apple *molinea*'s aangeboden worden. Dit is een combinatie van cinnamon en opaline. Aangezien beide mutaties geslachtverbonden vererven, zijn alle twee door middel van crossing-over terecht gekomen op hetzelfde geslachtschromosoom en vererven ze dus samen.

Pyrrhura frontalis

Frontalissen staan ook wel bekend als bruinoortjes. Tot het beschikbaar komen van de verschillende mutanten bij de *molinea* was dit de meest voorkomende *pyrrhura*-soort. Dit is ook niet vreemd aangezien de soort een prettige volièrevogel is die makkelijk tot kweken overgaat. Ondanks dat de meest voorkomende *pyrrhura* nu de *molinea* is, komt de *frontalis* nog steeds veel voor.

De eerste mutant bij de *Pyrrhura rupicola sandiae* welke een zelfde beeld geeft als de "geellank" bij de *Pyrrhura molinea hypoxantha*

Bij deze soort kennen we twee mutanten.

Net als bij de *molinea* is er sprake van de misty-mutatie. Het effect is gelijk aan wat hiervoor beschreven is. Je krijgt vogels die in vergelijking met de wildvorm wat doffer van kleur zijn. Het effect is bij dubbel-factorige vogels twee keer zo sterk als bij enkel-factorige vogels. Ook hier vererft de mutatie incompleet dominant.

Verder is er bij de *frontalis* een mutant die bijna spectaculair genoemd kan worden qua uiterlijk. Dit is de fallow. Deze mutatie is dik tien jaar geleden ontstaan in Nederland bij Cees Helmonds. Door de eumelanine-reductie in de veren van deze vogel krijg je een bijna gele vogel met vleeskleurige poten en rode ogen. De donkerrode band bij de wildkleur is een fel rode band geworden en de bruine vlek rond de oren welke deze soort haar naam geeft, is oranje. Zoals de foto laat zien, is deze mutant een opvallende verschijning. Gelijk als de fallow-mutaties bij andere parkietensoorten vererft deze mutant autosomaal recessief.

Pyrrhura rholocephala

Bij de *Rholocephala* kennen we een mutant en dit is de donkerfactor. Bij deze mutant wordt de sponszone in de

veer kleiner, waardoor we een donkerdere vogel krijgen. Het is een mutatie die incompleet dominant vererft en waarbij dubbel-factorige vogels dus twee keer zo donker zijn als enkel-factorige vogels. Bij deze mutatie worden de veren letterlijk iets dunner. Dit wordt veroorzaakt door het kleiner worden van de sponszone, waardoor het verepak wat minder aansluit. Daarom moet te allen tijde voorkomen worden dat twee dubbel-factorige vogels aan elkaar gekoppeld worden, omdat dit de bevedering niet ten goede komt.

Pyrrhura rupicola sandiae

Zo'n 15 jaar geleden kreeg een Amerikaanse kweker genaamd Howard Voren de mogelijkheid om een groep verwante *Rupicola sandiae*'s te kopen, waarbij sprake was van een kleurafwijking. Deze vogels waren gekweekt uit vogels die oorspronkelijk uit Bolivia geïmporteerd waren. Deze vogels laten een effect zien dat lijkt op de opaline vogels bij de *molinea*. In vergelijking met de wildkleur vogels is er een sterke toename van rode en gele veren op de borst, de kop en de onderdek veren van de vleugels, maar voor een goede beschrijving is het beter om naar de foto te kijken. De poten blijven wel donker gekleurd. De mutant vererft geslachtsgebonden en is het mogelijk de mutatie te versterken door middel van selectiekweek. De mutatie bestaat in meerdere collecties in de Verenigde Staten, maar het beschikbare aantal bloedlijnen is daar is erg beperkt. Dat betekent dat inteelt een risico blijft. Verder blijken sterker gekleurde vogels minder vruchtbaar te zijn, al hangt dit ook samen met het feit dat bij deze dieren er meer inteelt heeft plaatsgevonden. Het is al met al een prachtige mutant die we in de toekomst hopelijk ook in Europa kunnen zien. Aangezien de *rupicola sandiae* hier in redelijke hoeveelheden voorkomt, zou dit ook de mogelijkheid bieden om onverwante bloedlijnen in te kweken.

Pyrrhura leucotis

Ten slotte zijn er twee mutaties bekend bij de *Pyrrhura leucotis*. Namelijk de faded en de grijsgroene. Helaas is er verder weinig bekend van deze twee mutanten. <

Balispreeuw

Leucopsar rothschildi

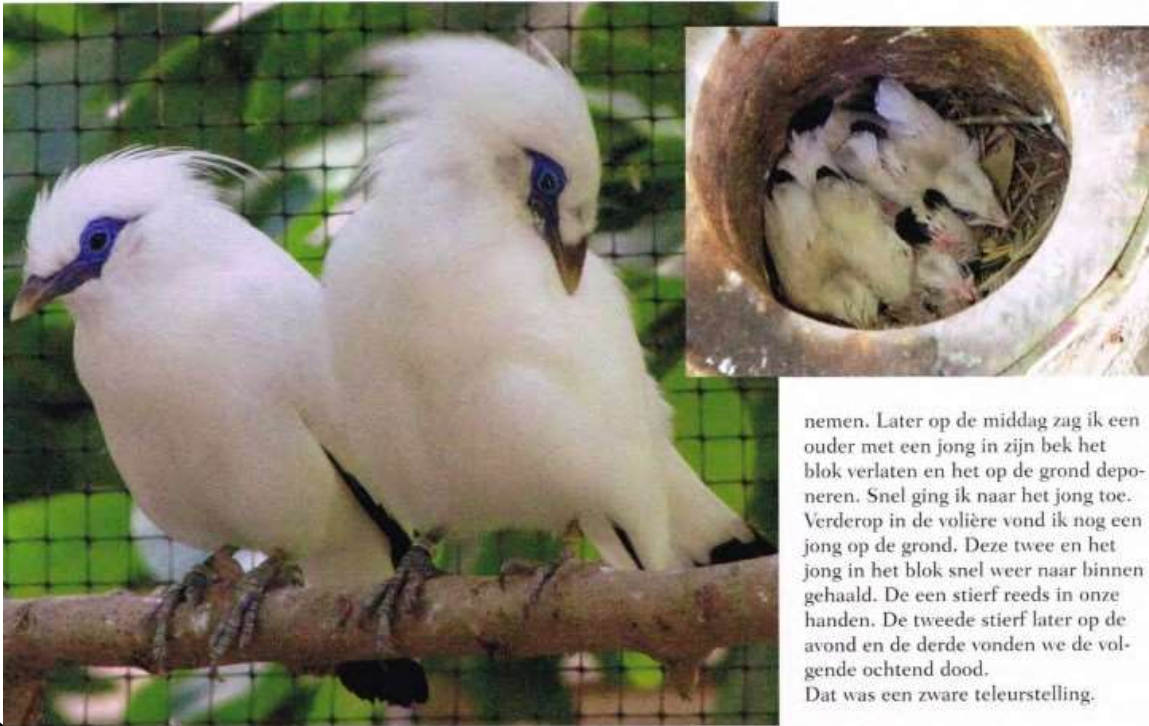
In 2008 ruilde ik een koppel vogels voor een koppel Balispreeuwen uit Duitsland. Helaas stierf de pop na enkele maanden maar gelukkig kon ik in Duitsland een nieuwe pop kopen. Een prachtige vogel maar ook deze verspeelde ik door stomme, eigen schuld. In 2009 kon ik weer een pop kopen.

Het was een jonge vogel maar waarschijnlijk mankeerde hij wat want binnen een dag was deze ook al overleden. De verkoper was heel sportief. Hij bood me een andere vogel aan. Deze vogel arriveerde in 2010. Ook dit was een jonge vogel. Eind 2010, het was flink koud, merkte ik dat de pop snel achteruit ging in conditie en ik besloot de vogel binnen te halen. Het

kwaad was blijkbaar al geschied want op de avond van oud en nieuw viel zij plotsklaps dood. Wat een deceptie deze vogels. De man daarentegen was een perfect exemplaar waar ik dus al enkele jaren van genoot. Ik stond voor de afweging; man verkopen of toch nog een keer een pop proberen. Na veel wikken en wegen besloot ik op zoek te gaan naar een overjarige pop.

Na enige tijd werd er in Nijmegen een wat oudere pop aangeboden. Ik ging naar Nijmegen en kreeg een mooie pop in handen die er niet alleen goed uitzag maar ook goed aanvoelde. Ik durfde dit wel aan. Thuis gekomen heb ik haar twee dagen apart gehouden van de man, maar men zocht elkaar al op.

Nest

Vanaf het moment dat ik het paar koppelde, was het meteen goed. Alsof ze tijden geen andere van het gelijke soort hadden gezien. In mijn volière, die ongeveer 85 m² groot is, heb ik diverse natuurlijke nestblokken hangen. Na een week bij elkaar gezeten te hebben begonnen ze een nestblok wat voorheen door de Pagodespreeuwen was ingenomen voor zich op te eisen en al snel werd het eerste nestmateriaal naar binnen gesleept. Dit bestond uit vrij grove takjes en dennennaalden. Ook werd er een enkel veertje naar binnen gebracht.

Na een week was het nest klaar en werden er 4 eieren gelegd. Na het eerste ei (24 april 2011) volgde er elke dag nog één en begon na het 4e ei het broeden. Tijdens het broeden hoefde er maar iets in de tuin te gebeuren of de vogel die zat te broeden, vooral de pop, was van het nest af. Ik kon bijna niet geloven dat het goed zou kunnen gaan. Toch was er op 9 mei het eerste jong en volgden op 10 mei nog twee jongen. De broedduur van 18 dagen klopt dus wel.

Snel werden er levende buffalo- en

meelwormen klaar gezet. Ook werden na een paar dagen levende wasmotten gegeven. Ik zag pa en ma Bali regelmatig voeren en bij inspectie van het nest kon je zien dat de jongen per dag groeiden.

Crisis

Op een zaterdagavond laat kwam een dochter uit haar bed me waarschuwen dat ze aldoor de Balispreeuwen hoorden roepen. Bij inspectie bleek dat de twee ouders niet meer op het nest zaten. Het was al pikdonker en ze konden het nest niet meer vinden. Nog geprobeerd om met een looplamp bij te schijnen maar de ouders hadden er geen zin meer in. Snel het blok gepakt. De jongen waren nog levend maar wel ijskoud. Gelukkig hebben we nog een warmtelamp voor kuikens. De drie jonge vogels in een bak gedaan en de lamp erboven gezet. Ook hebben we ze wat te eten gegeven. Gelukkig leefden ze de volgende dag nog. Zondagmiddag hebben we ze weer in het blok gezet en het blok op zijn oude plaats gehangen. Gelukkig gingen de ouders er meteen weer in, maar ik kreeg de indruk dat de jongen geen voedsel wilden aan-

nemen. Later op de middag zag ik een ouder met een jong in zijn bek het blok verlaten en het op de grond deponeren. Snel ging ik naar het jong toe. Verderop in de volière vond ik nog een jong op de grond. Deze twee en het jong in het blok snel weer naar binnen gehaald. De een stierf reeds in onze handen. De tweede stierf later op de avond en de derde vonden we de volgende ochtend dood. Dat was een zware teleurstelling.

Succes

Ik heb het blok er een kleine week uit gelaten en toen weer opgehangen. Binnen een week hadden de Balispreeuwen weer een ei en er volgden nog twee eieren. Ik kreeg de indruk dat de Bali's nu beter op het nest zaten. Op 8 juni hadden we weer het eerste jong en twee dagen later waren er drie jongen in het nest te bewonderen. Ook nu werden weer buffalo- en meelwormen gevoerd en zijn we later overgegaan op levende en diepvries wasmotten en diepvries krekels en diepvries sprinkhanen. De drie groeiden goed, al bleef er één wat achter. Er zat ongeveer 2 dagen groeiverschil in. Na acht dagen werd het eerste jong geringd met ringmaat 6 mm. De volgende dag werd de tweede vogel geringd en weer twee dagen later de derde. De jongen groeiden als kool. Om de dag inspecteerde ik het nest en kon je duidelijke verschillen zien. Toen de jongen ongeveer 20 dagen oud waren, begonnen ze met hun kop buiten het blok te hangen om het voer van de ouders op te nemen. In de tussentijd heb ik mijn vijver afgedekt, want het zou heel jammer zijn als ze uitvlogen en daar

› meteen in zouden belanden. Na 25 dagen vloog het eerste jong uit. Het kon al redelijk vliegen en hield zich op in de bomen die in de voliëre staan. Het kwam niet op de grond. 's Avonds wilde ik goed in de gaten houden of het jong een goede plaats had gevonden om de nacht door te brengen. Bij een inspectie zag ik het jong niet meer en ben een tijdje voor mijn voliëre gaan zitten. De ouders zag ik af en toe met wat voer naar het blok gaan maar voeren aan een jong dat buiten zat kon ik niet waarnemen. Ik begon me ongerust te maken over het welzijn van het eerste uitgevlogen jong en kon het niet laten een nestcontrole uit te voeren. En wat schetste mijn verbazing..... in het blok vond ik drie jongen. Het jong was weer in het blok gekropen! Dit heb ik met spreuwen nog nimmer meegemaakt. Na het uitvliegen 's avonds weer het blok in om te slapen.

Het tweede jong was er de volgende ochtend ook uit, samen met het eerste jong en 's avonds zaten ze beide weer in het blok om te slapen. Alleen het derde jong dat nog steeds achter liep, ging na het uitvliegen niet meer in het blok, maar bleef lekker in een boom slapen. Dit heeft nog enige tijd zo geduurd. Vijf dagen na het uitvliegen zag ik een van de jongen zich te goed doen aan een lekkere badderpartij in een van de badschalen. Ook begonnen ze na een week al zelf te eten en vlogen de eerste twee jongen al goed door de voliëre. Mijn vrouw verbaasden zich er over dat de jongen toen al zo groot waren en nauwelijks meer onder deden voor de volwassen vogels.

Eigen fokmateriaal

Tevens heb ik mij aangemeld op mijn LNV om de jonge vogels aan te melden als eigen fokmateriaal. Ik heb daar een nummer gekregen en hiermee kon ik op internet de cites-papieren aanvragen. Als je het eenmaal door hebt, is het geen probleem maar echt makkelijk is het niet. Daarin mag echt wel verbetering komen.

Derde nest

Al spoedig had ik alweer een nest met drie eieren en zag ik dat de vader achter de jongen begon te jagen. Alhoewel de jongen nog geen zes weken oud waren, heb ik toch besloten ze apart te zetten. Ook in het nieuwe verblijf van 3 x 1,5 meter en 2 meter hoog had ik een nestblok hangen waar de jongen 's nachts in gingen om te slapen. De jongen hadden geen problemen met zelfstandig eten en groeiden goed op.

Bij het derde nest waren er 3 eieren en werden er 2 jongen geboren. Ook die werden goed groot gebracht. Een vierde nest volgde, al hoefde het van mij niet meer, omdat ik al zo'n goed broedresultaat had gehaald. In deze periode van het jaar regende het veel en was het al flink kouder geworden. Na 20 dagen waren er nog geen jongen en even later waren alle eieren uit het blok verdwenen. De twee jongen van nest drie had ik ook al uitgevangen en bij de drie eerste jongen apart gezet. Dit ging uitstekend en de vogels accepteerden elkaar volledig.

Ondertussen had ik van de drie oudste veertjes geplukt voor het sexen van de vogels. Het bleken 2 poppen en 1 man te zijn. Later heb ik de andere twee ook laten sexen en hier uit bleek dat er van elk geslacht er één bijzat. In totaal dus 3 poppen en 2 mannen.

Omdat het vierde nest mislukt was en

de kortere en natte dagen van het jaar er aan zaten te komen, besloot ik het nestblok weg te halen. De oudervogels waren nog wel in broedstemming maar ik verwachtte dat ze wel in de rui zouden vallen.

Binnen

In mijn binnenhok heb ik nog een broedblok hangen, waar al jaren niets in gedaan werd. Eind september vond ik dat de pop wel veel in het binnenhok zat. Het zal toch niet!!!! Toen maar even in het blok gekeken en wat zag ik..... Vier eieren. Nest vijf dus! Laat maar gaan, ze zitten toch in het binnenhok.

Op 7 oktober had ik van de vier eieren drie jongen. Na 8 dagen kon ik twee jongen ringen, al vond ik ze wel iets kleiner. Twee dagen later bleken er nog maar twee jongen in het blok te zitten. Eén ervan had zijn ring verloren en heb ik net aan een nieuwe ring om kunnen doen. Het verdwenen jong vond ik dood op de voerplank.

Na dit moment groeiden de twee overgebleven jongen als kool. In het binnenhok stelde ik het kunstlicht ik in: aan om 07.00 uur en uit om 21.30 uur.

Het is nu de tweede helft van oktober en ik vind dat ik wel een prima resultaat met mijn Balispreeuwen heb behaald. De twee eigen fok Balispreeuwen wil ik graag op de club show laten zien. <

Een bloemetje van Mw. Beehorst van (RVE-manager woon-zorgcentrum Dubbelmonde) voor Dhr. Sneep.

Volière van de maand

Dit jaar bestaat woon-zorgcentrum Dubbelmonde (onderdeel van Protestantse Zorggroep Crabbehoff) in Dordrecht op de kop af 40 jaar. "Aardig om te weten", zult u zeggen, "maar wat heeft dat met vogels te doen?" Nou ... veel dus!

Het toeval wil namelijk dat in 1972 ook de moeder van Dhr. Co Sneep (toen al lid van D.V.V. De Volière uit Dordt) in het huis kwam wonen en haar zoon zag daarin zijn kans om zijn kennis van- en liefde voor vogels mede ten dienst te kunnen stellen aan het woongenot van de bewoners van het huis. Kort gezegd: dit jaar viert dus ook Dhr. Sneep het feit dat hij al 40 jaar zorg draagt voor een prachtige volière in Dubbelmonde. Iets waarvoor hij en zijn medeleden best eens in het zonnetje gezet mogen worden.

Verrassing

En zo tref ik mijzelf dus op een regenachtige meimorgen aan de koffie bij

de allerhartelijkste echtgenote van Co en het enigszins zenuwachtige "lijdend voorwerp" zelf. Natuurlijk eerst even de gebruikelijke vogelpraat (Dhr. Sneep was een verdienstelijk kweker van Gouldamadines en werd twee maal Bondskampioen met stammen daarvan) en daarna naar het woon-zorgcentrum in kwestie, waar wij met koffie en gebak opgewacht worden.

Je verwacht dan uiteraard een mooie volière te zien, maar hetgeen ik aantref is toch wel heel erg goed geregeld. Op een plek waar de bewoners veelvuldig langskomen is een schitterende volière aangelegd. Zo'n 8 meter lang, een prachtige fotografische achtergrond uit 1 stuk en alles werkelijk brandschoon

en netjes. Goed gevuld met een levendig geheel van o.a. Gouldamadines, diamantvinken, Napoleonetjes, Timor-zebravinken en kwarteltjes. Een mooi zitje erbij voor iedereen die eventjes wil rusten of pas op de plaats wil maken om van de levendige entourage te genieten.

Verzuim

Het wordt duidelijk dat je het bijhouden van deze volière niet eventjes tussendoor doet. Dhr. Sneep is dan ook elke dag in het woon-zorgcentrum te vinden voor het voeren en fris drinkwater. De afgelopen 40 jaar heeft hij naar eigen zeggen slechts één dag(!) moeten verzuimen, verder was hij altijd

De heren Sneep, Zwang en De Koning vormen tegenwoordig gezamenlijk het team dat deze volière tiptop verzorgt.

De afdeling

Chris Vigelius en Dirk van Noort - resp. voorzitter en secretaris van de zeer actieve afdeling D.V.V "De Volière" (D05) lichten nog toe: "Als vereniging staan wij achter dit soort projecten. Je hebt als vereniging ook een maatschappelijke rol in je directe omgeving en die vervullen we van harte. Wij ondersteunen nog 2 zorgcentra. Aan Dubbelmonde hebben wij geen omkijken - nog 2 andere leden ondersteunen Co bij zijn werk en alles loopt altijd op rolletjes. De volière in Dubbelmonde werd ook opgenomen in de route van de door de vereniging georganiseerde Open Voliëredagen."

paraat. Omdat hij inmiddels natuurlijk ook niet meer de jongste is, is er vanuit de vereniging hulp bijgekomen. De heren Zwang en De Koning assisteren wekelijks bij het grotere schoonmaakwerk. Deze volière is echt hun gezamenlijke project geworden, waar zij zich zeer verantwoordelijk voor voelen. Dat is dan ook te merken aan de hele inrichting en opzet, die om door een ringetje te halen is.

Meegroeien

De mannen hebben slim een oogje op de kwaliteit van de volière gehouden. Bij een renovatie van het huis wisten ze de uitvoerders daarvan te bewegen ook mee te denken over het renoveren van de volière. Dat leidde er toe dat de achterwand voor een redelijk bedrag aangeschaft kon worden. Overigens heeft Dhr. Sneep dit soort slimigheden al bij de oprichting toegepast, want destijds was de volière een geschenk

van de aannemer die het huis bouwde. De eerste vogels kreeg hij van de weduwe van een overleden vogelliefhebber cadeau, zodat hij een start kon maken met goede vogels. Uiteraard zijn er in de loop der jaren best problemen geweest. Zo moesten bij schoonmaak- en renovatiewerkzaamheden natuurlijk alle vogels "eventjes" verkassen. Een flinke klus, waar dan weer hulp en onderdak bij andere leden georganiseerd moest worden. Kunst en vliegwerk was er voor nodig, maar het kwam uiteindelijk allemaal toch steeds goed.

Betrokkenheid

De aanwezigheid van de volière is ook aanleiding voor andere activiteiten. Zo biedt de ligging een mooie gelegenheid om voor de bewoners eens een lezing te organiseren, waarbij de vogels direct bekeken kunnen worden. Het woonzorgcentrum zelf is lid van de afde-

ling, dus het maandblad is ter inzage beschikbaar. Dat de liefde wederzijds is mag blijken uit het feit dat de inspanningen van dhr. Sneep niet onopgemerkt voorbij gaan. Bij monde van de manager Mw. Reehorst is er dan ook een hartelijk bedankje voor alle moeite die hij zich getroost heeft. En dat er van de kant van de bewoners zelf waardering is mag o.m. blijken uit het feit dat een zoon die trouw elke zondag met zijn moeder de volière kwam bekijken na haar overlijden een donatie deed. De mannen kochten er een nieuw koppelje diamantvinken voor.

Ik weet niet wat u als lezer inmiddels vindt van dit initiatief. Ik weet wel dat er gelukkig binnen onze liefhebberij nog meer initiatieven als deze zijn. De volière in Dubbelmonde staat daarbij in mijn ogen model voor hoe zoets het allerbeste uitgevoerd kan worden! <

Nieuwe postuur

We zijn bezig met een reeks artikelen over diverse postuurassen. Zowel enkele zeer oude als recent erkende postuurassen worden besproken. Bovendien leek het me goed nu een intermezzo in te lassen over een onderwerp dat zijdelings maar wel met veel impact, in de postuurwereld speelt. Het gaat dan om de erkenning van nieuwe postuurassen.

Trends

Want is er wel sprake van nieuwe postuurassen? We kunnen dit niet voor de volle honderd procent uitsluiten maar aan de hand van enkele voorbeelden mag u daar zelf een antwoord op geven als u klaar bent met lezen. En u weet inmiddels dat ik graag met plaatjes werk dus laat ik eens beginnen met een echte eyeopener, waarbij de trend van de laatste jaren direct

In dit eerste deel gaan we nader in op de trends die zijn te bespeuren in de achterliggende jaren. Welke trends zijn dat en zijn we daar altijd consequent in geweest?

In het voorjaar van 2010 hadden wij een landelijke technische dag van keurmeesters, met als specifiek thema de kuifactor bij postuurkanaries. De inleider van deze dag, Henk van der Wal, maakte al vroeg in zijn presentatie een opmerking die op het eerste zicht niet zo opmerkelijk was, maar als daar even bij stilgestaan wordt toch wel tot onomkeerbare gevolgen kan leiden. Zijn opmerking betrof het tempo waarmee nieuwe mutaties in de postuurwereld zich momenteel aandienen. Waren er eerst 100 of 50 jaar nodig om bepaalde postuurassen tot ontwikkeling te brengen, vanaf het millenniumjaar 2000 waren inmiddels al 5 à 6 postuurassen bezig een erkenningstraject te doorlopen. Een ongekende weelde zo lijkt het totdat we daar één slag dieper naar gaan kijken. Tijdens het vervolg van deze technische dag is daarom gesproken over de wenselijkheid van deze tendens en is de vraag gesteld: "Willen of moeten we daar steeds in meegaan?, of spreken we met elkaar enkele spelregels af wat een nieuw postuurras feitelijk mag zijn?"

Voorbeeld van een mini en maxi variant met links de Lancashire Coppy (grootte 22-23 cm.) en rechts de Rheinländer gekuifd (grootte 12 cm).

rassen deel 1

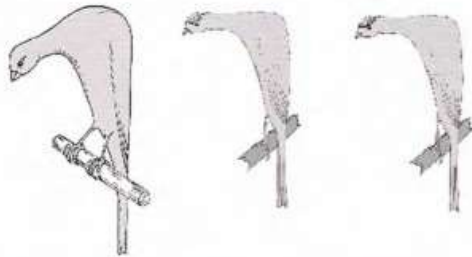

Fig. 1. Links de oude bekende Belgische Bult, in het midden de Colonia en rechts de Salentino.

overduidelijk zichtbaar wordt. De hieronder gebruikte tekeningen komen rechtstreeks uit de laatste versie van de NBvV standaardreizen.

U ziet in figuur 1 nagenoeg drie dezelfde vogels. Links staat de Belgische Bult, een postuurras dat als een van de oudste postuurrassen te boek staat. In het midden de Colonia en rechts de Salentino. De Belgische Bult is duidelijk de grootste van de drie en de Salentino de kleinste. Een ander verschil betreft de kuif die zowel de Colonia als Salentino laten zien. En een ander verschil is dat de Salentino roodfactorig dient te zijn. De Belgische Bult mag van oudsher niet rood zijn en bij de Colonia heeft men dat ook als eis gesteld. Maar m.i. zitten we bij de twee recente postuurrassen aan te kijken tegen enerzijds een Belgische Bult met als toevoeging een kuif en anderzijds een Belgische Bult (weliswaar iets kleiner van grootte) met een kuif en in het bezit van de roodfactor. De kleuruiting wordt op z'n best overigens maar zwak oranje maar dat nog even terzijde. Duidelijk is wel dat het toevoegen van een kuif en/of de roodfactor aan een bestaand postuurras datgene is wat we de laatste jaren veelvuldig zien gebeuren. Dat is overigens niet voor het eerst, maar wel in een tempo dat ten opzichte van vroeger aanzienlijk is opgeschroefd. Kijken we terug in de tijd dan zijn er grofweg een 3-tal trends te onderscheiden, te weten:

1. Mini en maxi rassen.
2. De roodfactor wordt toegestaan.
3. Er wordt een kuif toegevoegd.

Mini en maxi rassen

Bij 25% van alle nu bestaande postuurrassen is een mini-maxi variatie aan de orde. Met de verschijningsvorm als uitgangspunt wordt er door gerichte paringen een overeenkomstige mini of maxi variant van een oorspronkelijk postuurras gecreëerd. Dat voor de >

Links de oude bekende Lizard zonder kuif, in dit geval met cap. Rechts een voorbeeld van een gekuifde Lizard die nu de naam Vectis heeft gekregen, maar waarom eigenlijk?

uiteindelijke definitieve minivorm een nieuwe benaming wordt geïntroduceerd, is geen enkel probleem. De kwekers van het (nieuwe) miniras komen ook veelal uit een ander land dan het oorspronkelijke postuurras. Met een ruime blik bekeken hebben we het hier o.a. over:

- Parijse Frisé en Mehringer
- Scotch Fancy en Japan Hosō
- Border en Fife
- Yorkshire en Capitolina
- Lancashire en Rheinländer, waarvan deze laatste twee, als voorbeeld foto's zijn bijgevoegd

Roodfactor

Als we kijken naar de standaardseisen dan geldt dat grofweg 50% van alle postuurrassen nu al roodfactorig mogen zijn. Zo was het lange tijd ondenkbaar om bijvoorbeeld een Gloster met rood in te zenden. Een aantal liefhebbers steekt vervolgens de koppen bij elkaar en stelt vast dat een roodfactorige Gloster best wel een leuke vogel oplevert. En ja hoor, de Stafford is geboren. Als men de trend zou doorzetten om

na de Stafford en zoals we hierboven al zagen de Salentino, nu ook alle overige postuurrassen vanaf heden als roodfactorig toe te staan, dan hebben we nog heel wat nieuwe 'rassen' voor de boeg. Zo is men momenteel in Duitsland bezig om, op het zicht, een rode Fife verder te promoten. Weliswaar enkel in klassiek melanine rood en is er geen vetstof rood en/of bont toegestaan, maar toch, het geeft te denken.

Kuif toevoegen

Een ander in het oog springend onderdeel bij postuurrassen is uiteraard de kuif. Postuurrassen met en zonder kuif komen al vanaf het begin voor. Toch is daar wel iets bijzonders aan de hand en lijkt het erop dat er in de achterliggende periode niet steeds consequent is gehandeld.

Nemen we de oudere postuurrassen dan heeft men voor de kuif- en gladkopvariant veelal andere specifieke benamingen geïntroduceerd. Zo kennen we de Crested en Crestbred, de Lancashire Plainhead en Coppy en

de Gloster Consort en Corona. Maar grofweg 10-15 jaar geleden is bij zowel de Rheinländer als de Fiorino direct een gladkop- en kuifvariant toegestaan, zonder daar aparte benamingen voor te gebruiken. Echter, in afwijking daarop heeft men 2-3 jaar terug de oude bekende Lizard met een kuif, nu weer een Vectis genoemd en al eerder zagen we dat een Belgische Bult met kuif een Colonia wordt genoemd. Zeg nou zelf, daar is niet veel lijn in te ontdekken. De oude benamingen van o.a. de Crested, e.d. moeten gewoon overeind blijven, maar het is vervolgens wel zaak om bij de nieuwe postuurrassen eenduidig te zijn in het wel of niet toekennen van exotische benamingen. Met alle respect, de Vectis is in dat opzicht niet een nieuw postuurras en verdient daarmee geen andere rasbenaming, maar is simpelweg de kuifvariant van de Lizard. Kijkt u zelf maar naar de bijgeplaatste foto's en zoek met uitzondering van de kuifveren de verschillen. Die zijn er namelijk niet. <

Vogelkunde deel 13

Inleiding

Eerder stonden we stil bij ontwikkelingen waarmee we natuurvogels hebben weten te brengen tot cultuurvogels. Nu even aandacht voor geheel andere ontwikkelingen. Een belangwekkend onderwerp in meerdere opzichten, maar toch vooral ook omdat wij gezamenlijk 'onze club' soepel draaiende willen houden toch?

Al in het novemnummer van Onze Vogels werden we door onze voorzitter, dhr. Henk van Hout, erop gewezen dat het aantal beschikbare keurmeesters bedenkelijk terugloopt. Deze constatering is gedaan, nadat de uitkomsten bekend waren van een enquête onder de leden van de keurmeestervereniging. In theorie zou je gemakkelijk kunnen opmerken, dat er dus meer keurmeesters zouden moeten worden opgeleid. Daarmee zou het te verwachte toekomstige tekort zijn op te vangen. Maar zoals meestal, de praktijk, lees omstandigheden zijn lastig ofwel weerbarstig. Aangezien dit probleem alles te maken zal hebben met toenemende vergrijzing, in combinatie met een geringe jonge aanwas, binnen onze gelederen. Een pasklare oplossing is hierbij niet zo direct voorhanden, zo lijkt het.

Waar blijven onze opvolgers?

Dat is zo langzamerhand wel een concrete vraag die we ons mogen stellen. Het dreigende keurmeestertekort is m.i. daarbij slechts een deel van een veel omvangrijker probleem. Samen met andere natuurgerelateerde verenigingen zoals bijen- en duivenhouders, hebben ook wij te kampen, met een duidelijke desinteresse daarvoor bij onze jeugd. Maar hoe is dat dan bij onszelf ooit begonnen, die belangstelling voor natuur, meer speciaal voor vogels? Voor een deel, omdat we tijdens onze jeugd opgroeiden met natuur. Vanwege school of ouders, begonnen we al heel jong te verzamelen in de natuur. Van ondermeer blaadjes, dennenappels, eikels, kastanjes, hazelnoten, bramen en bosbessen. Daarna volgden acti-

viteiten voor 'gevoerden', zoals het vangen van dikkopjes, salamanders of een stekelbaarsje enz. Nog weer een fase later was het 'verzamelen' van vogels. Een zachtvaardige uitdrukking voor het uithalen van nestjongen, die eventueel ook tam gemaakt konden worden. Weer andere, meer volwassen vogels kon je vangen met mus-senklem, kolenzeeff, strik of lijm. Niet allemaal zo fraai, wel erg leerzaam en toen geheel passend in de geest van die tijd. Dit is slechts een beperkte greep uit het 'jeugd-natuurpakket', dat je als dorpsjeugd kreeg aangereikt. Maar de hedendaagse jeugd komt nauwelijks nog met natuur in aanraking. En als die kennismaking er niet is, zullen ontdekken, verbazen en beleven ook niet kunnen plaats vinden. Het 'natuurbesef' wordt dan ook hedendaags door de media, digitaal aangeleverd. Daardoor is het moeilijk voor te stellen, dat je er veel vogelliefhebbers mee zou kunnen winnen.

Wat is de oplossing?

Die heb ik voor wat betreft de eerdergenoemde verenigingsbelangen niet direct voorhanden. Voor de lange termijn mogelijk heb ik wel bruikbare ideeën. Om te beginnen zullen we de natuur naar onze jeugd toe moeten brengen.

Niet letterlijk, maar wel, aankloppen met interessante natuurlijke zaken, die voor een aangename kennismaking kunnen zorgen. Vervolgens die uit te bouwen tot een algemeen volwaardig natuurbesef. Die invalshoek sluit zeker ook aan, bij datgene wat de maatschappij van betrokken burgers nu uitdrukkelijk vraagt. Natuur is duidelijk bezig, zich meer dan ooit te doen gelden. Zaken als ondermeer klimaatverandering, biodiversiteit, megastallen, natuurbeheer, ganzenbestrijding tot aan ritueel slachten en homoparticipatie horen mede tot het domein van de natuur.

Waarnermer W. v.d. Vliet

Al genietend van mijn lijfprogramma "Man bijt hond" gaat de telefoon. "Goedenavond met Marinus." "Goedenavond, Spits is de naam", wordt er geantwoord. "Ik ben 89 jaar en wil graag een zangkanarie." Ik heb bij de politie gewerkt, kunt u mij helpen aan een kanarie?" Waarom al die informatie, denk ik, maar een leuk begin van een gesprek is het wel. Uiteraard had ik ook mijn leeftijd kunnen verklappen en mijn oude werkgever maar het ging uiteindelijk om een kanarie.

Spits is de naam

"Denk wel dat ik u kan helpen aan een kamerzanger, meneer Spits." Voor mij zelf was ik er wel uit dat hij geen Frits van zijn voornaam heette. "Nu Marinus, ik kom van de week wel even langs." Heb van een kennis je telefoonnummer gehad en je adres." "Het is goed meneer, ik zie u wel verschijnen." De volgende morgen terwijl ik lekker bezig ben mijn vogels te verzorgen roept mijn vrouw dat er iemand aan de deur is voor een kanarie. Uiteraard dacht ik meteen; Spits is de naam, en ja hoor, met zijn scootmobiel stond hij voor de deur. De oude nestor liep nog als een politiemans uit de Bijlmer op vakantie. Ik kreeg een stevige hand en hij keek mij diep in de ogen. Waarschijnlijk ging hij nog even door de oude politiedossiers.

Kom verder

"Beste heer Spits, kom verder." In de schuur aanbeland bewonderde hij mijn vogels en gaf meteen aan dat witte kanaries geen kanaries zijn. Een kanarie moest geel zijn. Dankbaar voor deze informatie liet ik hem enkele gele, dus echte, kanaries zien. "Hebt u geen kooi

voor mij te koop", vroeg de oude heilige Hermandad. "Helaas heb ik geen kooi meneer, maar bij de dierenzaak hier in het winkelcentrum zijn ze te kust en keur te koop." Na een gedegen uitleg hoe hij moest rijden, ging Spits op zijn scootmobiel richting het winkelcentrum. Na een kwartier kwam hij terug met een grote doos op de treeplank van zijn karretje. Hoe moet ik hem verzorgen en wat eet hij, waren de volgende problemen. Ik gaf aan dat ik de kooi zou kunnen inrichten maar dat vond hij zonde omdat de kooi zo mooi was ingepakt. Ik pakte een kilo kanariezaad, zilverzand, bakje grit, bakje eivoer, pakte deze voor hem in en legde hem uit hoe te handelen met deze attributen. Nu gingen zijn jaren toch wel echt tegen werken. Elke dag een schepje kanariezaad had ik al opgeschreven en ook een schepje eivoer in de week was ook al aan het papier toevertrouwd.

Maagkiesel

Het verhaal over maagkiesel dat in een speciaal bakje, dat ik hem ook had gegeven, wilde er maar niet in. "Er zitten toch steentjes door het zand",

D

n

stelde inspecteur Vlijmscherp vast. Het vogeltje werd in een vervoersdoosje gestopt en met de rest in zijn bagagerekje gezet.

Ik denk dat de kanarie een goed onderkomen krijgt bij de familie Spits toen hij, met de grote doos tussen de benen geklemd, bij mij wegreed. In de avond belde hij nog even om te vertellen dat zijn wereldreis van zijn huis visa-versa mijn huis goed was verlopen en de kanarie zich al wat thuis voelde. "Fijn om te horen, meneer Spits", gaf ik aan. Ik legde de hoorn neer en dacht wat houd ik toch van het programma "Man bijt hond".

3 Maanden later werd ik weer gebeld

"Spits is de naam, kent u mij nog".
 "Natuurlijk, u hebt een echte gele kanarie bij mij gekocht". "Dat is juist, maar ik heb nog een vraag, ben met mijn scootmobiel naar de dierenwinkel geweest". "Dat is voor mij een hele onderneming gezien mijn leeftijd" ging de heer Spits verder, "Ja, ik ben 89 jaar". "U had mij een zak zand meegegeven toen ik de Kanarie kocht". "Dat weet ik nog maar was dat dan niet goed, heer Spits?". "Volgens de dierenwinkel mogen vogels geen zand hebben want dan krijgen ze een zandmaag", verwoordde de oude nestor. Mooi hè, dacht ik, sommige mensen praten met de dierenwinkel en niet met het personeel. "Mijnheer Spits, leer van mij dat de meeste verkopers in dierspecialzaken meer verstand hebben van honden- en kattenbrokken". "Het zand moet u gebruiken op de bodem van uw vogelkooi". Even was het stil aan de andere kant. "Overigens, de kanarie zingt goed mijnheer Van der Aa". "Goed om te horen, gaat het ook goed met u mijnheer Spits". "Ja, ik lig nu even op bed, dan lijkt het of ik weer de hele wereld aan kan". Meneer Spits moet nu 91 jaar zijn; ik hoop dat hij nog geniet van zijn echte gele kanarie. <

Nieuwe mutaties bij de *Barmsijs pheao*

Deze mutaties van pheao & wit met rode ogen zijn gekweekt door ondergetekende: Belgisch vogelkweker Rudi van der Sijpe uit Overmere. Als kweker van de distelvink & alariovink had ik enkele jaren geleden de mogelijkheid om een pheao barsijs aan te kopen bij een liefhebber uit Sint-Niklaas. Vanaf dat moment had ik de passie om uit deze vogels een stam pheao barsijsen op te bouwen. Dat dit niet gemakkelijk zou zijn wist ik, aangezien alle pheao vogels resessief autosomaal vererven. Dit wil zeggen dat zowel de man als de pop drager moeten zijn van de kleur om deze te kunnen vererven.

Roodmussen

Ik had reeds ervaring met de albino roodmussen kweek, waarvoor ik in 2002 een uitzonderlijke kweek mocht ontvangen vanwege de K.B.O.F. en de opaal roodmus - uitzonderlijke kweek

K.B.O.F. 2007. De aangekocht pheao barsijs bleek een pop te zijn, dus wist ik reeds dat het 2 jaar zou duren vooraleer ik een pheao barsijs zou kunnen kweken. Het eerste kweekjaar plaatste ik een cabaret barsijs mannetje tegen de pheao pop. Resultaat: 7 wildkleurige splitvogels. Vanuit deze vogels werd succesvol verder gekweekt, zodat ik in het kweekjaar 2011 niet minder dan 30 pheao s kweekte en 50 wildkleurige split vogels. Vanaf dat jaar kunnen we stellen dat mijn doel was bereikt. De vogels werden door liefhebbers uit Italië, Spanje en Nederland aangeschaft, zodat deze mooie mutatie zou kunnen worden ingebracht in hun vogelbestand en deze mutatie niet verloren zal kunnen gaan.

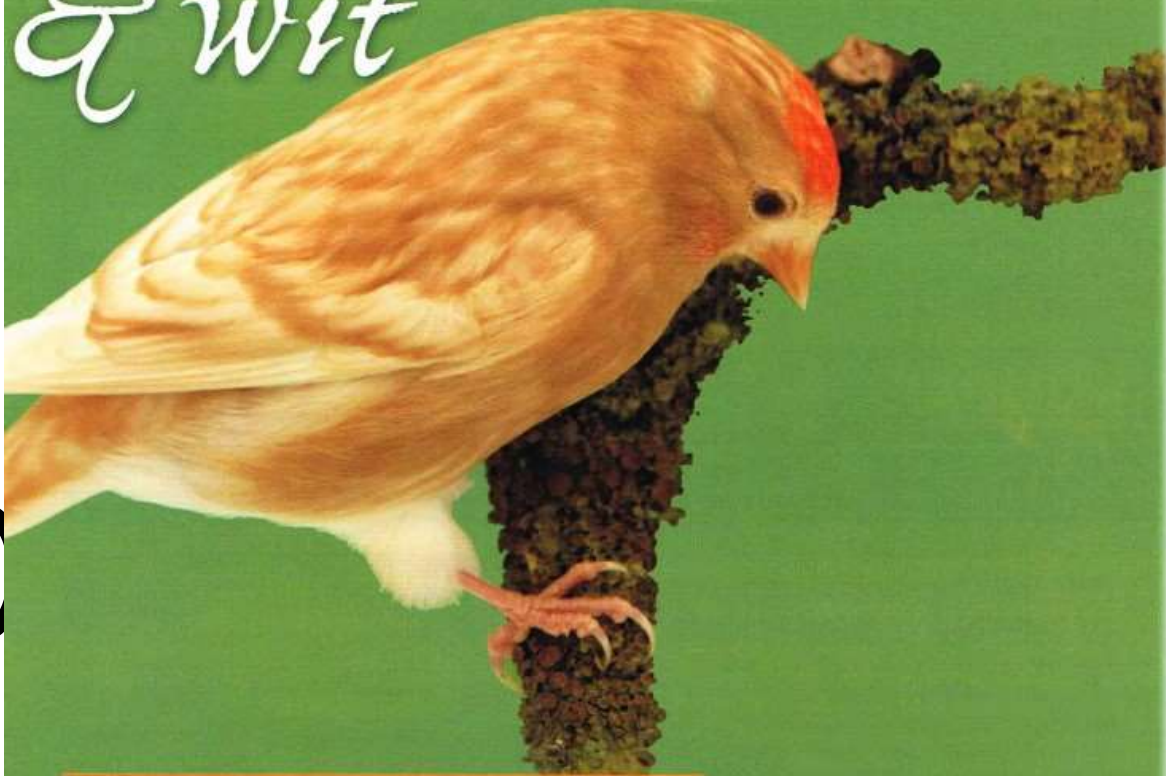
Hoe deze vogels te kweken?

Pheao barsijsen hebben rode ogen van de dag dat ze worden geboren.

Hou er rekening mee dat u op regelmatige basis vitamine A, D3 & vitamine K zal moeten toevoegen aan het dagelijks te verversen drinkwater. Plaats ook deze vogels niet teveel in het direct zonlicht: ze hebben rode ogen en zullen ook de mooie bruine kleur verliezen (opbleking van de bevedering). Kweekervaring heeft ook uitgewezen dat de pheao barsijs het best tot zijn recht komt bij de kleine barsijs of ook wel het cabaretje genoemd. Een goed zaadmengeling gedurende de wintermaanden is voldoende om deze vogels te houden. Er zijn geen extra dure zaadmengelingen nodig. Ik gebruik reeds jaren geen enkele vorm van kiemzaad, alleen een goed eivoer

& wit

Vererving van de pheao barmsejs

- pheao man X pheao pop = 50% pheao mannen & 50% pheao poppen
- wildkleur man X pheao pop = 50% wildkleur split pheao mannen & 50% wildkleur split pheao poppen
- pheao man X wildkleur pop = 50% wildkleur split pheao mannen & 50% wildkleur split pheao poppen
- wildkleur split pheao man X pheao pop = 25% pheao mannen, 25% wildkleur split pheao mannen, 25% pheao poppen en 25% wildkleur split pheao poppen
- pheao man X wildkleur pop split pheao = 25% pheao mannen, 25% wildkleur split pheao mannen, 25% pheao poppen en 25% wildkleur split pheao poppen
- wildkleur man split pheao X wildkleur pop split pheao = 25% wildkleur split pheao mannen, 25% wildkleur split pheao poppen, 12,5% wildkleur mannen, 12,5% wildkleur poppen, 12,5% pheao mannen en 12,5% pheao poppen

met de nodige eiwitten. En met succes mag ik wel zeggen. Gezonde vogels kweken altijd!

Kenmerken

Speciale kenmerken van de pheao barmsejs: kintekening niet aanwezig bij de pheao / wenkbrauwstreek niet aanwezig en ook het vleugelbandje niet. Geen borst- en flanktekening en geen onderstaart tekening bij de pheao barmsejs. Snavel flets geel, poten vleeskeurig en nagels hoornkeurig en vooral de rode ogen.

Voor meer informatie of info, mail naar: rudi.vandersype@telenet.be <

Mitslag "Kruger-Quiz"

Pakt u Onze Vogels van mei jl. er nog even bij? De juiste antwoorden bij de quiz die we verbonden aan het artikel van Jaco Kouwen over het Krugerpark zijn:

Er waren 83 reacties. Natuurlijk kon niet iedereen het goed hebben. De echte breinbrekers bleken de Lelspreeuw (opvallend vaak aangezien voor de Herdermaina, hoewel elders verwilderd, nota bene een Aziatische vogelsoort). En bij foto 2 was alleen de vermelding van de ossenpikker niet genoeg, want er bestaat ook een geelsnavelige soort. Ook kwam nogal eens de suggestie dat de Geelsnaveltok de oostelijke soort was. Dat is niet correct: het betreft juist de zuidelijke soort omdat deze rood bij de ogen is – de oostelijke kleurt daar zwart.

Foto	Nederlandse benaming	Wetensch. benaming	Afrikaanse naam
1	Lelspreeuwen	<i>Creatophora cinerea</i>	Lelspreeu
2	Roodsnavel ossenpikker	<i>Buphagus erythrorhynchus</i>	Rooibekrenostervoël
3	Zuidelijke hoornraaf (0-1)	<i>Bucorvus leadbeateri</i>	Bromvoël
4	Senegal ijsvogel	<i>Halcyon senegalensis</i>	Bosveldvisvanger
5	Bonte ijsvogel	<i>Ceryle rudis</i>	Bontvisvanger
6	Swainsons frankolijn	<i>Francolinus swainsonii</i>	Bosveldfisant
7	Zuidelijke geelsnaveltok (1-0)	<i>Tockus leucomelas</i>	Geelbekneushoringvoël
8	Afrikaanse reuzenijsvogel	<i>Megaceryle maxima</i>	Reuse Visvanger

Uit de 28 juiste antwoorden kwam na loting als winnaar naar voren: Mw. Silvana Hansen uit Kerkrade. Zij wint de boekenbon van J&J vogelboekhandel t.w.v. € 50,00. Deze is inmiddels naar haar opgestuurd.

(met dank aan Ger Essenberg voor zijn medewerking bij de nomenclatuur) <

Tijdens de 1e WvP-bijeenkomst (werkgroep voor Ploceidae, gericht op de kweek van wevers, wida's en mussen) op 30 juli 2008 kochten we een man franciscanerwever (*Euplectes franciscanus*). Deze soort staat ook wel bekend als de oranjeweaver. Pas op 30 maart 2009 vonden we de juiste pop. Determinatie van de *Euplectes*-poppen is dus moeilijk, maar de WvP biedt hulp. De kweek kan dus beginnen.

Franciscanerwever man
in broedkleed

Franciscanerwever in koloniekweek

Voeding

We voeren een eigen gemengd zadenmengsel, bestaande uit: 1.750 gram wildzangzaad, 1.750 gram exoten, 500 gram sijsjes extra, 100 gram haagbekzaad, 300 gram grote parkietenzaad + zonnebloempit, 225 gram graszaad (verschillende soorten), 150 gram negerzaad, 50 gram maria-distel, ter voorkoming van coccidiose en atoxoplasmose, 50 gram paddy (ongepelde rijst), 50 gram dari/milo (rood en wit gemengd), 25 gram aleppo

(dennensoort) ter voorkoming van schimmelinfecties, 25 gram gepelde zonnepitten en 25 gram gebroken haver.

Daarbij wordt ook een eivoermengsel verstrekt bestaande uit: 250 gram Insectzachtvoer, 250 gram Insectpaté premium (50% insecten), 265 gram eivoer, 100 gram opfokvoer (kuikens en kwartels), 50 gram gemalen lijsterbessen, 20 gram stuifmeelpoeder, 5 gram insectpoeder, 5 gram Gistocal, 20 gram grit, 10 gram

spirulina en 25 gram gemalen gemengd zadenmengsel (zie boven). Dit laatste wordt dagelijks gemengd met ontdooide pinky's en buffalowormen, vitamines en soms honing (ter afwisseling). Verder krijgen ze grit, maagkiesel, sepia, onkruidzaden, levende buffalowormen, levende meelwormen en soms spinnen aangeboden.

Huisvesting

De volière (1,8x0,7x2m) is aangeplant met klimop, thuja (conifeer) en >

- > buxus. Ieder voorjaar worden er riet, lissen, maïsplanten en bamboestokken in geplaatst. Als nestmateriaal wordt kokos (bruin en wit), wit nestmateriaal, dierenhaar en tabakstengels gegeven. Iedere dag krijgen ze vers drink- en badwater en op zaterdag wordt het drinkwater aangezuurd met appelazijn (15 ml/ltr, ter voorkoming van de megabacterie) en in het badwater badzout opgelost (5g/1,5 ltr, ter voorkoming van vederluis).

De kweek

Op zaterdag 4 april 2009 plaatsen we de franciscanerwevers, zonder andere vogels, in de volière. De man is op dat moment nog in zijn wisselkleed.

Een week later heeft de man al een nest klaar. Hij gebruikt hiervoor bruine kokosvezel, hooi, vers gras en riet (*miscanthus*). Het popje bouwt eerst de binnenkant af voor ze eitjes legt. De blauwe eitjes hebben een afmeting van 16,8mm x 12,5mm.

De pop lijkt onrustig en vliegt iedere keer van het nest als er iemand in de buurt komt en begint zich dan snel te poetsen. Dit verschijnsel komt bij meerdere weversorten voor. We zien dit ook bij onze bruinrug goudmussen (*Passer luteus*).

De franciscanerwever man verdedigt zijn nest erg fel. Keer op keer zijn de eitjes echter onbevruucht en de man breekt het nest weer af en bouwt ergens anders een nieuw nest. Deze nesten worden overal open en bloot gebouwd maar niet in de klimop. Zo gaat dit weken door en het lijkt geen succes te worden.

We laten ze meer met rust en komen maar 1 maal per week echt in het volière. In juli ontdekken we, goed versholen in de klimop, op ongeveer 50 cm van de grond, een nest met al twee eitjes erin. De opening zit aan de achterkant en je kunt er net met een spiegel in kijken. Twee weken later voelen we voorzichtig in het nestje en voelen pluizige jongen. Er worden nu ineens ook veel pinky's gevoerd.

Een week later wordt voorzichtig een foto gemaakt. Het zijn twee jongen. Weer een week later zien we alleen de staartjes richting opening. Vreemd dat ze niet met hun bekje naar de opening zitten; dit lijkt gemakkelijker met voeren.

Nest met broedende pop

Net uitgevlogen

Op woensdag 12 augustus 2009 vliegen de eerste eigen gekweekte franciscanerwevers uit. Het ringen is gebeurd net na het uitvliegen met 2,9 en 3,2 mm. De jongen vliegen eerst nog erg onbeholpen. Ze groeien echter goed, maar zijn wel banger dan hun ouders. De man breekt het nest, waar de jongen in gelegen hebben, weer af maar maakt geen aanstalten een nieuw nest te bouwen. Ook begint de man zijn prachtkleed te verliezen en we beseffen dat het broedseizoen voor dit 'koppel' is afgelopen. De winter van 2009/2010 is erg koud. De man overleeft een flinke nachtvorst niet omdat hij op dat moment volledig

in de rui was. Daarom besluiten we moeder en haar twee jongen in een broedkooi onder te brengen.

2010

Via de WvP kunnen we een aantal extra (jonge) franciscanerwevers aanschaffen. Sommige zijn in bruikleen. Seizoen 2010 wordt gestart met 1-3-6 in een grotere volière (3,5x4x2m). Daar zitten ze samen met magellaansijzen, Chinese groenlingen en witte kwikstaarten. Dit heeft nooit tot problemen geleid. Tussen de jonge vogels zitten twee mannen. Deze zijn al vroeg te herkennen aan het krassend zingen en de verticale dansbeweging. Jonge

Man in wisselkleed - broedseizoen voorbij

Familie - vader, moeder en 2 dochters

mannen zijn sneller aan hun 'gezing' en 'gedans' te herkennen dan aan de kleur. De kleur komt veel later en bevestigt daarna alleen het vermoeden. Een dominante (oudere) man bouwt ontzettend veel nesten in de klimop. Sommige breekt hij weer af (bij afkeur van de pop) om vervolgens ergens anders weer een nieuw nest te bouwen. Iedere zaterdag controleren we op nieuwe nesten, eitjes, jongen e.d. Soms zijn twee poppen bijna tegelijk aan het broeden of ze volgen elkaar op. Dit jaar zijn de meeste eitjes bevrucht. In de loop van het seizoen vinden we 1-2 eitjes, en 1-2 jongen in de nesten.

De 2 jonge mannen oefenen al in het bouwen van nesten in het lampoetsersgras (*Pennisetum*) en tussen de bamboestengels, maar deze nesten lijken nog nergens op. De dominante man blijft achter de twee jongere mannen aanjagen, vooral als de oranje veertjes zichtbaar worden. De broedende poppen hebben meer rust als de dominante man achter de andere mannen aanzit. De man voert de jongen niet mee. Hij besteedt zijn tijd aan baltsen en nesten bouwen. De jongen worden geringd, zodra ze 5 tot 6 dagen oud zijn met 2,9 mm gesloten voetringen. Dit blijkt geen probleem en de poppen blijven de jongen voeren.

De twee jonge franciscanerwevers van 2009 blijken duidelijk twee poppen.

Ze brengen op het laatst van het seizoen 2010 ook zelf jongen groot onder begeleiding van hun moeder. Dit is dus wat koloniebroed inhoudt. De jonge wevers leren van hun vader of moeder hoe alles moet. In de literatuur wordt beschreven dat jonge wevers pas na twee jaar geslachtsrijp zijn, maar dit kweekresultaat bewijst het tegendeel. De kweek 2010 wordt in oktober gestopt door de dominante man eruit te vangen en in een broedhok te plaatsen. Doe je dit niet dan gaan ze door tot het begin van de winter. Op het moment dat het echt winter wordt, vangen we alle franciscanerwevers en overwinteren ze in een volière in de vorstvrije garage. Eind kweekseizoen 2010 hebben we in totaal 11 jonge franciscanerwevers, waarvan 7 de winter overleven.

2011

In het seizoen 2011 gaan de bruikleenwevers terug naar de WvP en wordt gestart met onze nieuwe kolonie (2-6-2) in dezelfde volière. Één jong uit 2010 begint al te krassen, dit is dus zeker een man. Dit jaar worden maïsplanten met een hoogte van 60 cm in de volière gezet en de mannen vinden het prachtig hier lange slierten van te maken en deze samen met wit/bruin kokos in mooie nesten te vlechten. In juli zijn 4 poppen in topvorm, ieder nest telt 3 eitjes, of 2 of 3 jongen. Er worden zelfs jongen geboren van

de man uit 2009. Alleen zodra deze uitvliegen, worden ze opgejaagd door de dominante man en leggen alle drie het loodje. Dit gebeurt later nog eens. Het is dus duidelijk dat alleen de jongen van de dominante man dit jaar overleven. Dit is weer een nadeel van koloniekweek.

De jongen worden goed gevoerd door hun moeder, maar ook door de andere poppen, zusjes etc. De dominante man voert nu zelfs zijn jongen mee. De andere mannen mogen niet in de buurt van zijn jongen komen. De wevers waren dit jaar in topvorm en hebben 15 uitgevlogen jongen. Jammer dat de jongen van de jonge man het niet overleefd hebben.

Het is duidelijk dat franciscanerwevers beter in een kolonie gehouden kunnen worden dan per koppel. Nakweek met een koppel lukt wel, maar de vogels zijn veel meer op hun gemak in een kolonie en ze leren veel van elkaar. Als de volière goed beplant is en de vogels goed eiwitrijk voedsel krijgen, is het mogelijk om met deze vogels te kweken!

Voor meer informatie kunt u altijd terecht bij de Werkgroep voor Ploceidae, via www.ploceidae.eu of info@ploceidae.eu.

Nora en Herm Nelissen, lid van WvP

Tijdens Vogel 2012 werd ik aangesproken door de voorzitter van het district Drenthe, Jantinus Mulder. Hij had vier leden van één afdeling, ik dacht jeugdleden, die in de prijzen waren gevallen op Vogel 2012. De moeite waard om even op de foto te zetten als promotie voor district Drenthe.

Een hele eer

(om prijzen te winnen)

Nadat ik naar de prachtig aangelegde groene entree was gelopen voor in de America-hal, zag ik dat het vier volwassen kerels waren die op de foto wilden. Prima, een foto is zo gemaakt. Ik kreeg echter inspiratie door hun opmerkingen voor het schrijven van dit stuk. Zoals u van mij gewend bent, met een achterliggende boodschap.

Lyrisch

Alle vier de heren zijn lid bij de afdeling Nieuw-Amsterdam, zoals gezegd in het district Drenthe. Het betreft Ronny Lotterman die goud en zilver gewonnen heeft, Jan Horstman die zich kampioen mag noemen en daarnaast brons heeft gewonnen. Vervolgens nog Harry Mulder met zilver en Tom Luth met een gouden en een zilveren plak. Ondanks de vele prijzen die uitgedeeld worden, vinden de heren, ik ben het volkomen met hun eens, het een prachtig resultaat wat ze gehaald hebben. Ronny, die voor het eerst een prijs wint en helemaal lyrisch is over zijn gewonnen prijzen, geeft aan dat hij zich kampioen voelt. In feite is dat ook zo want goud is gewoon kampioen in de groep waarin je ingestuurd hebt. Ik voel absoluut met hem mee. Ik kan me ook nog herinneren dat ik voor het eerst een vogel instuurde naar de

bondsshow in Breda. Tot mijn grote verrassing haalde deze brons, wat was ik trots. Dat gevoel spiegel ik op het gevoel aan wat de heren nu naar hun omgeving uitstralen. Hier doe je het voor. Zoals gezegd Ronny behaalde voor het eerst eremetaal: voor Jan, Harry en Tom was het respectievelijk de 5e, de 8e en 3e keer dat er eremetaal opgehaald kon worden. De laatste drie geven aan dat het altijd weer prachtig en een hele eer is, ongeacht de hoeveelheid prijzen die uitgegeven wordt.

Door dit soort uitspraken kan ik hetgeen sommige mensen zeggen, die het winnen van prijzen als een soort vanzelfsprekendheid zien, relativëren. Ook nu bij "Vogel 2012" heb ik mensen horen zeggen, er zijn teveel prijzen. We moeten er van af. Het moet anders. We moeten gaan voor een echte kampioen, dus één vogel in elke soort. Maar is dat reëel en wat is dan wel reëel. Wat je ook bedenkt, er zullen altijd leden zijn die bedenkingen hebben. Is het niet over de prijzen, dan is het wel over het vergelijken van niet met elkaar te vergelijken vogels.

Vastgestelde periode

Helaas is het zo dat ons streven naar orde en netheid op de stelling, geleid

hebben tot nog meer groepen, terwijl die mogelijk bedoeld waren als klasse. Een democratisch besluit heeft destijds geleid tot invoering van dit vraagprogramma en zo werkt dat binnen de NBvV en dat is maar goed ook. U bent de democratie, u kiest uw vertegenwoordigers, u kunt stemmen en meningen geven en vervolgens is de meerderheid van stemmen die beslist. Om nu niet elke keer geconfronteerd te worden met wijzigingen en hierdoor kosten voor afdelingen, heeft de bondsråd besloten het vraagprogramma te laten gelden voor een vastgestelde periode. Als ik mij niet vergis geldt het huidige programma tot en met 2014. Uiteraard is het zo dat direct ingrijpen altijd mogelijk is, maar dat is een beslissing die ook weer democratisch genomen wordt.

Terug naar de vier mannen die zich vereerd voelen met de behaalde prijzen. Mogen zij trots zijn, ja natuurlijk. Ik ben dat ook op mijn prijzen, ongeacht de hoeveelheid of de frequentie. Ik kan me nog herinneren dat enige tijd geleden een prijswinnaar bij de uitgifte van de kampioensvaantjes wat liep te dralen in de "Matenzaal". Dit lid, al op leeftijd, ik kende hem toevallig sprak ik aan en vroeg hem of ik wat voor hem kon doen. Bedeesd vroeg

hij of het mogelijk was dat hij met de bondsvoorzitter op de foto mocht, want hij vond de prijs met het feit dat hij deze had gekregen van de bondsvoorzitter een hele eer. U begrijpt dat de bondsvoorzitter, destijds dhr. Henk Marinus, natuurlijk bereid was om met hem op de foto te gaan.

Prijzen

In een NBvV met zoveel verschillende meningen, gevoelens, karakters, grote en kleine kwekers moet de aandacht niet uitgaan naar de hoeveelheid prijzen, maar naar hetgeen wat het met de leden die een prijs winnen doet. Uiteraard moet de financiële kant in de gaten gehouden worden, aanpassingen qua uitvoering is dan mogelijk noodzakelijk. Samenvoegen is mijns inziens een subjectieve keuze maken tussen kampioenen. Ik kan het dus wel eens zijn met de opmerking van de prijswin-

naars van Nieuw-Amsterdam dat de goud winnaars, kampioen zijn in hun soort. Ik begrijp de opmerking wel dat het bepalen van een hoofdgroepwinnaar uit groepen waarin vogels mijlener van elkaar verschillen wel degelijk. Maar soms moeten keuzes gemaakt worden, hoe ongelukkig die ook zijn. Misschien gaat e.e.a. ooit weer veranderen, maar ook dat kunt u mede bepalen.

Per hoofdgroep

De opmerking van een van de heren van Nieuw-Amsterdam was dat men het jammer vond dat kampioensvaantjes op alfabet werden uitgereikt. Men zag liever dat dit per soort/hoofdgroep gebeurde. Harry gaf aan dat ter promotie van het district het misschien leuk zou zijn om prijzen per district uit te reiken. Dit laatste is een idee dat ooit al eens ter tafel is gebracht in de

bondsraad, e.e.a. naar voorbeeld van de uitreiking bij de COM-wedstrijden, waarbij per land de prijzen uitgereikt worden. Harry vervolgt verder dat een foto als promotie in het district of de site of in "Onze Vogels" dienst kan doen. Prijswinnaars bepalen dat zelf of zij op de foto willen en men komt op de foto met gelijkgestemden. Dit ter ore gekomen van de bondsvoorzitter dhr. Henk van Hout, kwam er een zeer pragmatische beslissing van hem. Bij Vogel 2012 gaan de prijzen per hoofdgroep uitgereikt worden. Zo kan het dus ook. Tussen de stellingen er over praten of neerleggen daar waar het hoort zodat het geregeld wordt. In dit geval werd het geregeld.

Mannen van Nieuw-Amsterdam gefeliciteerd met jullie prijzen en volgend jaar dit minimaal proberen te evenaren, dan wel te verbeteren. Succes. <

juli

kleurkanaries
met de
kleurslag rood

Korte inleiding

Tegenwoordig schrijven we over melanine- en lipochroom kleurkanaries. Een kleine uitleg lijkt mij dan ook belangrijk, wat bedoelen we met melanine en lipochroom bij kleurkanaries? Tot de melaninegroep behoren alle kleurkanaries die in meer- of mindere mate een hoeveelheid donkere kleurstoffen, melanine genaamd in hun bevedering hebben, al dan niet gecombineerd met carotinoïde of lipochroom, wat we vroeger vetstof noemden. De melaninegroep is ingedeeld in de pigmentgroepen: zwart, bruin agaat en isabel. Melanine is de donkere kleurstof welke als pigmentkleur in de bevedering van de kleurkanarie voorkomt. Deze kleurstof heeft diverse kleurnuances en komt voor in de kleurtinten zwart, donker-, rood- en lichtbruin of nog lichter. Binnen de groep melaninen kunnen twee soorten worden onderscheiden: eumelanine, deze komt voor in variaties van zwart tot donkerbruin, en phaeomelanine, deze komt voor in de variaties van bruin tot lichtbruin. Beide soorten worden al dan niet gelijktijd in de bevedering, huid, hoordelen van de kanarie uit de melaninegroep aange troffen, samen vormen ze de pigmentgroep.

Tot de lipochroomgroep behoren alle gele, rode en witte kleurkanaries die onder invloed van erfelijke eigenschappen geen donkere kleurstoffen in hun bevedering bezitten. Voor het gemak begin ik met de middelste vogel en draaien dan verder met de wijzers van de klok.

Zwart rood intensief

Over het algemeen moet het totaalbeeld zo donker mogelijk zijn. Met een maximale werking optische factor. Bij de kop begint het melanine aan de snavelbasis, met een duidelijke, ononderbroken zwarte bestreping op de

kop doorlopend naar de rug. Deze laat een duidelijke, ononderbroken zwarte bestreping zien doorlopend in de richting van de staart, bij de zwart rood intensief is de verhouding 40/60. De borst is zo donker mogelijk optimaal verweven met melanine. De flanken hebben een duidelijke, ononderbroken zwarte bestreping met een verhouding van 40/60. De vleugel- en staartpennen, moeten volledig zwart zijn, zonder zichtbaar phaeomelanine. De snavel, poten en nagels zijn zwart en eenkleurig. De rode grondkleur is zo donker mogelijk, optimaal verweven met melanine. De lipochroom tint moet volledig intensief zijn.

Satinet rood mozaïek type 2

Bij deze mutatie worden het zwart eumelanine en het bruine phaeomelanine belet in hun ontwikkeling. Daardoor zien we de volle werking van de optische factor. Helderrode ogen. Het melanine begint op de kop bij de snavelbasis. We zien een duidelijke, ononderbroken scherp afgetekende lichtbruine bestreping op de kop doorlopend naar de rug. Op de rug loopt een duidelijke, onderbroken, lichtbruine bestreping doorlopend in de richting van de staart (verhouding 25/75 bij intensief, iets breder bij schimmel en mozaïek). De borst is licht verweven met melanine. Zuiver, helder en egaal. De flanken bezitten een duidelijke, onderbroken, lichtbruine bestreping (verhouding 25/75 bij intensief, iets breder bij schimmel en mozaïek). De vleugel- en staartpennen zijn lichtbruin. De poten zijn

vleeskleurig, snavel en nagels hoornkleurig. De grondkleur is licht verweven met melanine. Zuiver, helder en egaal. De rode lipochroomkleur moet diep en zuiver zijn in de tekeninggebieden. Buiten de tekeninggebieden, mag geen lipochroom aanwezig zijn, het mozaïekpatroon moet maximaal contrasterend zijn. De mozaïektekening conform aan type 2.

Rood met witte pennen

We zien een volledige rode intensieve kleurkanarie met witte pennen. Dit houdt in dat de vogel maximaal diep rood en egaal en zuiver van tint, de dekveren van vleugels en staart maximaal doorgekleurd en de grote pennen van vleugels en staart volledig wit moeten zijn. De poten zijn vleeskleurig, snavel en nagels hoornkleurig. Deze fraaie vogel, bezit helaas alleen in zijn eerste levensjaar zijn witte vleugel- en staartpennen. Na de rui komen zien we deze witte veren niet meer terug. Daarom moeten de vogels met zorg verzorgd worden, geen vleugel- of staartpennen verliezen.

Rood mozaïek type 1 en rood schimmel

Op de 4e foto zien we een mozaïek type 1. In de tekeninggebieden moet de vogel maximaal diep rood en egaal van tint, en de bevedering tussen de tekeninggebieden zo wit mogelijk zijn. De vleugel- en staartpennen zo wit mogelijk, minimale nestkleur is toegestaan. Enige doorkleuring van de staart wordt getolereerd. De poten zijn bij de rood mozaïek en rood schimmel, vleeskleurig, snavel en nagels hoornkleurig. De mozaïektekening moet conform type 1 zijn. We eindigen met foto 5, een fraaie rood schimmel kleurkanarie, een vogel met een maximaal diep rood en die egaal en zuiver van tint is. We zien dat de staart en vleugels maximaal doorgekleurd zijn, zelfs tot het einde van elke pen. De grote pennen mogen wel iets lichter dan de lichaamsbevedering van kleur zijn. De schimmel is egaal en kort gelijkverdeeld.